Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26002
Copyright: Admont, Benediktinerstift

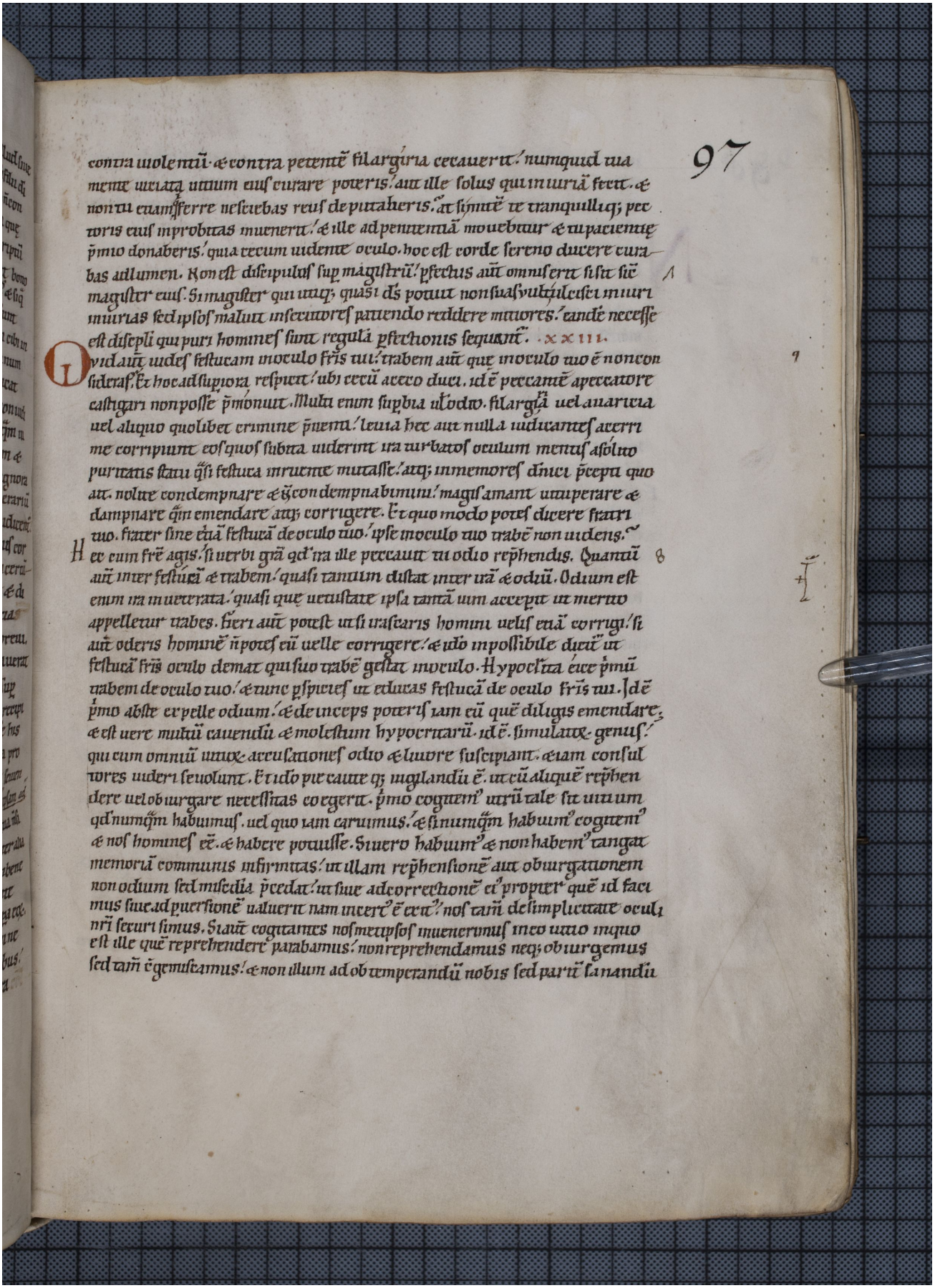

97

contra uolentē · ⁊ contra petentē filargiria cecauerit. numquid tua
mente uiciata uitium eius curare poteris. aut ille solus qui in iuriā fecit. ⁊
non tu eam ferre nesciebas reus depuraberis. ac sicutē te tranquillicq; pec
toris eius improbitas mouerit. ⁊ ille ad penitentiā mouebitur ⁊ tu patientię
p̄mio donaberis. quia tecum uidente oculo. hoc est corde sereno ducere cura
bas ad lumen. Non est discipulus sup̄ magistrū. perfectus autē omnis erit si sit sicē
magister eius. Si magister qui uiciq; quasi ds̄ potuit non sua sed uitia ceiser in iuri
iurias sed ipsos maluit inseruiores patiendo reddere maiores. tandē necesse
est discipli qui puri homines sunt regulā perfectionis sequantur. .xxiii.

Quid autē uides festucam in oculo frīs tui. trabem autē quę in oculo tuo ē non con
sideras. Et hoc ad superiora respicit. ubi cecū aceco ducit. id ē peccatē a peccatore
castigari non posse p̄monuit. Multi enim superbia uel odio. filargiā uel auaricia
uel aliquo quolibet crimine p̄uenti. leuia hec aut nulla iudicantes aceri
me corripiunt eos quos subita uiderint ira turbatos oculum mentis a solito
puritatis statu q̄si festuca iruentē mutasse. atq; inmemores dnici p̄cepti quo
aut. nolite condempnare ⁊ ne condempnabimini. magis amant uituperare ⁊
dampnare q̄m emendare atq; corrigere. Et quo modo potes dicere fratri
tuo. frater sine eiā festucā de oculo tuo. ipse in oculo tuo trabē non uidens.
Hec cum frē agis. si uerbi grā qd ira ille peccauit tu odio reprehendis. Quantū
autē inter festucē ⁊ trabem. quasi tantum distat inter iram ⁊ odiū. Odium est
enim ira inueterata. quasi quę uetustate ipsa tantā uim accepit ut merito
appelletur trabes. fieri autē potest ut si irascaris homini uelis eiā corrigi. si
autē oderis hominē n̄ potes eū uelle corrigere. ⁊ ido impossibile dicit ut
festucā frīs oculo demat qui suo trabē gestat in oculo. Hypocrita eice p̄mū
trabem de oculo tuo. ⁊ tunc p̄spicies ut educas festucā de oculo frīs tui. Sed
p̄mo abste expelle odium. ⁊ de inceps poteris iam eū quē diligis emendare.
⁊ est uere multū cauendū ⁊ molestum hypocritarū. id ē simulatōrū genus.
qui cum omniū uitiōrū accusationes odio ⁊ liuore suscipiant. ⁊ iam consul
tores uideri seuolunt. Et ido pie caute q; inglandiū ē. ut cū aliquē reprehen
dere uel obiurgare necessitas coegerit. p̄mo cognitem utrū tale sit uitium
qd numq̄m habuimus. uel quo iam carumus. ⁊ si numq̄m habuim cognitem
⁊ nos homines ē. ⁊ habere potuisse. Si uero habuim ⁊ non habem tangat
memoriā communis infirmitas. ut ullam reprehensionē aut obiurgationem
non odium sed misericordia p̄ceda. ut siue ad correctionē ei propter quē id faci
mus siue ad puersionē ualuerit nam incert ē eius. nos tamen de simplicitate oculi
nri securi simus. Si autē cogitantes nos metipsos inuenerimus in eo uitio in quo
est ille quē reprehendere parabamus. non reprehendamus neq; obiurgemus
sed tamen ingemiscamus. ⁊ non illum ad obtemperandū nobis sed partū sanandū